

יהודי, שפר הופעתך

הלבוש מגדיר את מעמדו החברתי של האדם, את אמונותיו ואת דתו ואת יחס החברה אליו. משחר האנושות ועד היום

משחר האנושות שימש הבגד לא רק אמצעי לכיסוי הגוף. הלבוש הגדיר את מעמדו החברתי של האדם, את אמונותיו ואת דתו ואת יחס החברה אליו.

בעת העתיקה, ברומא, רק אזרחים הורשו ללבוש טוגה ומינים שונים של טוגות נלבשו על ידי בעלי תפקידים שונים: טוגה שחורה נלבשה על ידי בני המעמדות הנמוכים או על ידי אבלים, וטוגה סגולה או ארגמן נלבשה על ידי מצביאים במצעדי ניצחון, קונסולים וקיסרים בימי חג.

בימי הביניים אימצו היהודים את אופנת הלבוש המקובל בחברה שסבבה אותם, ופעמים רבות שימרו אותה שנים רבות לאחר שזו החליפה אופנה זו באחרת. מצד שני הקפידו היהודים על פריטי לבוש מזהים, כגון כיסוי ראש או ציצית וביטאו בכך את זהותם הדתית ואת רצונם להיבדל מהחברה הסובבת.

המתח שבין היבדלות להשתלבות היה קיים גם מצד החברה הנוצרית או המוסלמית שבתוכה חיו היהודים. השלטונות כפו עליהם להיות מובחנים בלבושם, לעתים בתוספת אות קלון או כובע מיוחד, בצד ניסיונות בכפייה או בדרך של שכנוע לצרפם לחברת הרוב.

בעת החדשה היו לא אחת "גזרות על הלבוש", אחת הדרכים המרכזיות שנקטו השלטונות כאמצעי לזרז את השתלבותם של היהודים בחברה.